

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Qvæstio III. De suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Sed an possit pater communicare cum filio excommunicato denunciato, Dominus cum seruo, prælatus religioso? afferunt aliqui, quod propter Doctorum authoritatem est practicè securum, speculatiuè tamen est minus probabile respectu serui seposito titulo necessitatis, vel utilitatis.

Causa excusantes solent his verbis comprehendendi.

Vtile, lex, humile, res ignorata, necesse.

QVÆSTIO III.

De suspensione.

DVBIVM I.

De natura, & causis suspensionis.

1.
Suspensio
dupliciter
sumitur.

2.
Quid sus-
pensio, cen-
sura.

Sub Eccle-
siastica per-
sonâ com-
prehendit
Abba-
tissâ.
Henriquez
Saar.

Cap. quia
periculorū.

NO MEN suspensionis interdum latè sumitur pro omni prohibitione, & separatione ab exercitio potestatis, sive secularis, sive Ecclesiastica, interdum verò strictius pro quadam censurâ Ecclesiastica, de qua in praesenti questione agendum.

Est ergo suspensio, de qua agimus, censura Ecclesiastica per quam persona Ecclesiastica impeditur, ne functiones ecclesiasticas exerceat, vel utatur potestate Ecclesiastica, ex quo facilè patere potest discrimen inter excommunicationem, & suspensionem; quamvis enim excommunicatione maior habeat omnes effectus suspensionis materialiter loquendo, differunt nihilominus inter se, quod excommunicatio priuet aliquibus, vt sunt bona quædam communia, quibus fideles interesse communicant: suspensio vero priuet iisdem, vt sunt usus Ecclesiastica potestatis, comprehendingo potestatem prouenientem ex officio, & beneficio.

Ex eo quod suspensio sit censura, ab ea excluditur, quidquid excluditur à ratione censura, vt degradatio, depositio, per quam homo in perpetuum suspenditur ab officio.

Ex predictâ definitione patet, quæ sit causa materialis & subiectum quod potest affici censurâ suspensionis:

Constat enim esse solam personam Ecclesiasticam, quia per suspensionem impeditur usus Ecclesiastica potestatis, quin non potest competere laico, sub personâ Ecclesiastica comprehendendi Abbatissam, seu eam posse suspendi docent Henriquez lib. 13, cap. 31. num. 2. Suarez disp. 30. sect. 1. num. 2. addit Henriquez num. cit. regularem etiam carentem primâ tonsurâ posse suspendi, quod repetit cap. 34. num. 2. sub personâ Ecclesiastica comprehendendo etiam Ecclesiasticam communitem, nem, vt patet ex cap. vnico, ne sede vacante §. 1. in 6. Capitulum potest suspendi à functionibus sibi tanquam vni corpori competentibus v.g. à collatione beneficiorum.

Aduerte quod licet omnis Ecclesiasticus inferior Pontifice suspendi possit, suspensionem tam generaliter latam in Constitutione, sententia, mandato non comprehendere Episcopum, nisi ei; fiat mentio, vt decernitur cap. qui periculorum, de sententiâ excommunicationis, in 6. quod varij intelligent etiam de Cardinali non Episcopo, gaudent vero illo priuilegio Episcopi confirmati, quamvis nondum consecrati, quia fauor

absolutè conceditur dignitati Episcopali.

Confit. iuxta Doctores per illud priuilegium Episcopus non censetur suspendi à beneficio. vide. ri potest glossa cap. cit. verbo, officij.

Dices ratio canonis non habet locum in non consecratis: nimur quia periculorum est Episcopos suspendi propter executionem Pontificalis officij, quod frequenter incumbit.

Resp. id non referte, quia eo non obstante fauor absolutè conceditur Episcopali dignitati: vt autem aliquis gaudeat priuilegio absolutè concessu, non requiritur ut ratio motiu in quois particulari reperiatur.

Censuram suspensionis ferre potest quisquis habet iurisdictionem Ecclesiasticam ordinariam, vel delegatam in foro contentioso, non impediat. vide. possunt dubium 4. & s. q. 1. & quibz dicta sunt hinc possunt applicari.

Vtrum excommunicatus, vel suspensus ab officio toleratus validè possint in aliquem ferre sententiam suspensionis videri potest q. cit. dub. 7. sub finem, iunctis iis quæ diximus ex Suarez q. præcedenti dub. 12. si enim ad hoc, ut censura suspensionis sit valida, requiratur concumacia, quæ contumacia non intenuerit respectu eius, qui est excommunicatus, vel suspensus quantumvis toleratus, cum inferior non teneatur illi communicare, & eius præcepto parere, sequitur quodis non possit validè suspendere, imo idem videtur dicendum, licet sufficiat peccatum præterit ut feratur censura suspensionis, quia ipsa latio censuræ est exercitium iurisdictionis coæcituæ, cui alij non tenentur in nostro casu se subdere, & non tenentur in suum grauamen ei communicare.

Ex eo quod ad ferendam censuram suspensionis requiratur iurisdictionis in foro contentioso, patet quando confessarius impedit seu prohibet facer. doti confitenti, ne aliquanto tempore celebet, non ferre censuram, sed esse simplex præceptum.

Causa propter quam ferretur suspensio est peccatum exterrit, ut dictum est q. 1. dub. 6. & quidem debet esse confundmatum iuxta modum, quo in iure, vel sententiâ exprimitur, ut ibidem dictum.

Grauis suspensio non nisi propter mortale infligitur, leuior propter veniale potest ferri, ut varijs Doctores. Caiet. in summâ, verbo *suspensio*. Henriquez lib. 13. cap. 34. num. 1. Saturus lib. 4. thesauri casuum cap. 1. num. 19. qui plures citat. docent tamen nunquam incurri suspensionem iu. r. latam nisi propter mortale.

Adverte, ut suspendatur communitas per modum vniuersitatis corporis, non requiri ut singuli peccauerint, sed sufficere ut peccari major pars, vel superior nomine communis aliquid faciens.

An præter peccatum præteritum requiratur contumacia colligi potest ex dictis q. 1. dub. 7. communis negatur, afferit tamen Suarez ibi citatus, iuxta quam sententiam, si superior aliquem suspendat propter nudum peccatum præteritum, is transgrediens etiam in functionibus ordinis, non videtur teneri se habere tanquam irregularem; quia non est transgressus censuram, sed simplex præceptum. cum iuxta illam sententiam suspensione habeat rationem simplicis penæ, & prohibitionis. quamvis de irregularitate contrarium sentiat Suarez variis locis.

Ex his patet quando quis absque sua culpa prohibetur exercere aliquam functionem Ecclesiasticam, verbi gratia, cum quis prohibetur celebrare

proper

propter lepram, vel senium, non esse censuram, cuius transgressio inducat irregularitatem.

Quantum ad formam, quâ ferri possit suspensiō, videri possunt dicta q. i. dub. ii. & diligenter consideranda verba, an contineant censuram latam, an solum ferendam, videndum etiam dubium 12. vbi egimus de monitionibus requisitis, ut Index in aliquem ferat censuram, quas monitiones verisimile est nō requiri ad valorem suspensionis, vt dubio 12. diximus, quamvis aliqui eas requirāt, vt feratur suspensiō qua sit censura, videri possunt ibidem dicta de scripturâ necessariâ vt non pectet index ferens censuram suspensionis, vbi

Aduerte quod si prelatus solo verbo dicat sacerdoti:te suspendo à celebrationē, indicandum sit esse simplicem prohibitionem, non vero censuram, cùm non debat præsumi in suo facto peccare, si tamen religio habeat præiugium, vt etiam absque scripto licet ferat censuram, videndum num in tali Ordine frequenter soleant ferri censuræ, si enim rarij ferantur, indicandum est esse simplicem prohibitionem si saltem crimen non sit valde graue, nisi constet de contraria intentione prælati: indicandum vero erit esse censuram, si frequenter eo modo ferri soleant.

D V B I V M II.

De diuīsione suspensionis, & varijs eius modis.

O Missa diuīsione suspensionis in eam, quæ est à iure, & eam, quæ fertur ab homine, Suspensionis diuīsio i. ex parte durationis in eam, quæ fertur ad certum tempus, v.g. ad triennū &c. quales plures feruntur tum alibi, tum in Concil. Trid. & eam quæ fertur absolute, seu indefinitè, vbi Notandum posteriore hoc seniū esse perpetuam, quid perpetual duret, nisi tollatur per novum absolutionem; priorem vero tolli elapsō termino sine nouā absolutione. De quâ peti posset, num sit censura proprie dicta? & quidem Suarez varijs locis negat, alferens esse simplicem pœnam. videri potest disp. 7. sect. 1. num. 9. & disp. 25. sect. 2. num. 4. èd quod superior non tenetur tollere huiusmodi suspensionem ante præfixum terminum, quantumcumque is, qui ira suspensus est, fit paratus obediē Ecclesiæ, quod videtur esse contrationem censura, quæ debet tolli recedente à cōtumaciâ eo, qui illam incurrit, & parato obediē Ecclesiæ, quod probatur, censura est pena medicinalis, quæ dirigitur ad emendationem eius, qui illâ irriterit, ergo debet tolli eo respiciente, si enim superior non deberet illo casu eam tollere, non posset rationabiliter dici medicina.

Nihilominus communis sententia videtur cōtraria, quatenus nullus videtur censere suspensionem non esse censuram eo solo, quod ad tempus imponatur, sed participare rationem solius pœnae, inde enim videtur sequi Doctores tacite sentire etiam huiusmodi suspensionem esse censuram?

Confir. i. propter transgressiōnem suspensionis etiam ad tempus posita potest incurri irregularitas, vt patet ex cap. i. de sententiâ excommunicationis in fine, in 6. vbi de eo qui propter negligētum eorum, quæ prædicto capite constituantur, suspensiō est per mensē à diuinis officiis, dicitur quod incurrit irregularitatem, si diuina exequatur officia, sicut prius igitur illa suspensiō est

censura, cùm iudicio communi nullus censetur irregularis, si celebret contra simplex præceptum Episcopi prolibentis in pœnam alicuius peccati, ne per mensē celebret.

Confir. 2. si quid concluderet ratio allata, descendit similiter esset suspensiō, quādū proprio Ordinario videbitur expedite, non incurere censuram, qualis suspensiō ponitur in Tridentino sess. 23. cap. 8. de reformatione, nam Episcopus non tenetur talē etiam penitentem statim absoluere, id autem videtur falsum (quamvis Suarez disp. 26. sect. 1. nu. 16. idem de illa censet, quod de temporali) cùm Concilium suspendens videatur irretire censurā, & ex declaratione Cardinalium propter violationem talis suspensionis incurritur irregularitas, probatur 2. non facile potest ostendit quod in tali suspensione sit aliquid repugnans naturę censuræ, nam suspensiō ad tempus posita potest etiam dici medicinalis, cùm etiam talis suspensiō nō solum alijs, sed & ipsi suspensiō per modum medicinalē prodesse polsit, & posuit tolli, cùm reipsā elapsō termino tollatur, multumque posuit iuvare, vt suspensiō recedat à contumaciâ.

Ex quibus patet responsio ad rationem in contrarium, dico enim licet sit satis conforme naturę censuræ, vt tollatur per superiorē, quando inferior recedit à contumaciâ, non tamen ita esse intrinsecum, vt etiam iustis de causis censura non possit ad certum tempus relinquī in penitente, vel etiam ad incertum secundū superioris iudicium.

2. Suspenſio ex parte rei à quâ aliquis suspenditur, dividitur in suspensionē ab officio, suspenſionem à beneficio, & suspenſionem ab utroque. item in suspensionem ab omni officio, & in eam quæ est à parte officij, similiter in suspensionem à beneficio absolute, & in suspensionem à quibuidam functionibus competentibus ratione beneficij, quæ patebunt ex variis modis, quibus fertur suspensiō.

Primus modus ferendi censuram suspensionis esse potest, cùm quis suspendit ab officio abolutē, ex vi talis censuræ clericō interdicitur omne pensionem, exercitium proueniens ratione officij, scilicet tam ordinis, quā iurisdictione, ita vt sic suspensus non possit licetē celebrare, Eucharistiam præbere, confessiones excipere, ordinare, consummare, altaria, virginē, calices consecrare, non possit leges ferre, censurā iactare, ab eadem absoluere, in votis dispensare &c. exceptis casibus, quibus in simili, quæſtione præcedenti dictum est excommunicatum posse etiam licetē hęc exercere.

Secundus modus esse potest cùm quis suspendit ab ordine, per quem suspensionis modum interdicunt omne exercitium ordinis etiam minoris.

Tertius est, cùm quis suspendit à certo ordine, per hunc modum interdicuntur omnes functiones illius ordinis, vt si quis suspendatur ab ordine sacerdotali, prohibetur omnis functio propria sacerdoti, v.g. sacrificium Missæ, collatio extremæ unctionis, benedictio sponsæ, aquæ lustralis, si quis suspendatur à pontificalibus, prohibetur ordines etiam minores conferre, confirmare, templa, calices, chrisma consecrare, populo solemniter benedicere, non potest in sacro &c. vt apparet insignium Pontificalium, vbi tamen adverte, quod iuxta communiorē sententiam non incurrit irregularitatem, si sacram cum tali apparatu faciat, ed quod sacrificium non sit munus Episcopi ut sic,

Satisfactiō in cōtrarium.

II.

Secunda diuīsio suspensiōnēs.

12.

13.

Secundus modus suspenſionis.

Tertius.

768 sic sed sacerdotis, cuius exercitium per suspensionem ei non interdicitur.

14. Qui prohibet maius, non censetur prohibere minus.

Notandum enim est, suspensum ab ordiné superiori non suspendi ab exercitio ordinis inferioris, nam qui prohibet maius, non censetur prohibere minus. Suspensus tamen ab ordine inferiori censetur saltē aliquo modo indirectē impediri ab exercitio ordinis superioris propter indecentiam, cum sit minus decens eum, qui non potest licet exercere functiones ordinis inferioris, exercere functiones ordinis superioris, ut impeditum exercere functiones diaconi, obire munia sacerdotis, & aliquem impeditum exercere functiones sacerdotiales, seu suspensum à toto officio sacerdotis, exercere functiones Episcopales propter quā rationē suspensus ab ordine inferiori indirectē saltē impeditur ascendere ad superiorem.

15. Quæstio.

Resolutio negat.

Sed an grauiter sit peccatus, vel incursum irregularitatem, si secū faciat? aliqui affirmant futūm irregularē, sed contrarium verius est, cum talis propriè non peccet contra censuram, cum supponatur non esse illi per ius directē prohibitam functionem superioris ordinis, sed ad summum per quandam consequentiam, quod non sufficit, ut quis incurrit irregularitatem, imò existimo non grauiter peccare. Videri potest Suarez disput. 26. sect. 4. num. 8. qui dicit aliquos existimare suspensionem inferioris ordinis non redundare in maiorem quoad actus non connexos, quorum sententiam dicit esse probabilem, quia quod suspensus ab ordine inferiori non possit exercere functiones ordinis superioris, vel ad eum ascendere, non tam oritur ex precepto positivo, vel etiam stricto naturali, quā ex decentiā, quae non permittit illum exercere functiones ordinis superioris.

16.

Suspensus, est vbique suspensus, ex dispositione Ecclesiae.

Notandum, nisi ex circumstantijs, vel aliunde constet contrarium, suspensum ab ordine vel absolvē, vel ex parte, vbique esse suspensum, ita ut nullib[us] possit, per se loquendo, exercere actus ordinis, à quo est suspensus, quod etiam verum est de suspensione latā ab Episcopis, & alijs inferioribus iudicibus, nam quamvis ijs non habeant iurisdictionem in totam Ecclesiam, eorum sententia vbique astringit suspensum ex dispositione Ecclesiae, quæ voluit suspensionem legitimè latā in aliquem, eum vbique ligare.

Dixi, per se loquendo, propter dicta dubio penititio quæstionis præcedentis, quæ hīc etiam possunt applicari.

17.

Suspensus pro certo loco, non suspenditur pro alio.

Dixi etiam, ex circumstantijs &c. quia licet excommunicatio ex vīa Ecclesiae non feratur limitatē, suspensio tamen ex eiusdem vīi limitatē ferri potest quoad functiones, quoad locum, quoad tempus. Vnde suspensus pro certo loco non suspenditur pro alio. vt si quis suspendatur a confessionibus, vel concionibus pro certa diecēsi, ciuitate, potest alibi eas functiones obire. quando autem suspensio sit restricta quoad locum, si non patet ex verbis id directē exprimitibus, prudenter ex circumstantijs est expendendum.

18.

Quartus modus ferendi suspensionem.

Celebratio non solet comprehendendi sub administratione

Quartus modus esse potest, quo quis suspenditur à certa functione ordinis, v. g. ab excipiendis confessionibus, à celebrazione Missæ, ab administratione Sacramentorum, quando aliquis hoc potestimo modo suspenditur, prohibetur ei omnis collatio Sacramentorum ex officio, non tamen prohibetur celebrare. quia sacrificium Missæ non solet comprehendendi sub administratione Sacra-

mentorum. si Episcopus suspendatur à collatione ordinum, non potest etiam minores conferre, potest tamen conferre consularum, quia non est ordo. si suspendatur à collatione certi ordinis, videtur posse alios conferre quamvis digniores, quia collatio ordinum est functio eiusdem potestatis, non vero vīs potestatis sublimioris, & proinde conferendo maiorem ordinem, à quo non est suspensus, non censetur vīi ordine sublimiori, sed solum exercere functionem sui ordinis, que illi non est interdicta. pater in simili in eo, qui suspensus ab audiendis confessionibus, qui communī iudicio potest celebrare, cum tamen id sit maius. & ita fentit Suarez disput. cit. sect. 4. num. 11. & sequentibus. contrarium tenet Henriquez lib. 13. cap. 32. num. 2. Toletus lib. 1. cap. 43. num. 3. Auila 3. parte disp. 2. dub. 1. concl. ii.

Quintus modus esse potest, cum quis suspenditur à iurisdictione. hic nullos iurisdictionis actus potest exercere, non potest iudicare, excommunicare, delegare potestatem excipiendi confessiones (quamvis aliqui quoad hoc contrarium sentiant, sed improbabiliter) sacramentaliter absoluere &c. potest tamen exercere functiones ordinis, qui non sunt actus iurisdictionis. vnde Episcopus ita suspensus potest conferre Sacramentum Confirmationis, consecrare templa, altaria, & alia Episcopalis ordinis munia obire. Nec refert, quod hoc requirat iurisdictionem in alium, ut licet exercantur, quia nihilominus non sunt secundum suam substantiam, & in se intrinsecè actus iurisdictionis, qui soli videntur prohiberi per suspensionem à iurisdictione. Si certus iurisdictionis actus interdicatur, potest alios licet exercere, cum ab ijs non sit suspensus.

Ex quibus patet quod suspensio ab officio lata, absolute comprehendat omnes effectus, & prohibiciones explicatas his quinque modis.

Sed inter Doctores controvenerit ut etiam inuoluit suspensionem à beneficio. aliqui vniuersaliter afferunt, alij varias ponunt limitationes, quorum sententiae videri possunt apud Sanchez lib. 3. de matrimonio disp. 5. qui decem hac de re opiniones refert.

Verum dico cum eodem disp. cit. num. 11. & Suarez disp. 26. sect. 3. num. 4. Sa verbo *suspensio* num. 1. Henriquez lib. 13. cap. 32. num. 3. suspensiō nem ab officio simpliciter latam non includere suspensionem à beneficio.

Probatur 1. suspensio ab officio, & suspensio à beneficio passim censentur distincte, igitur una non inuoluit in aliā. 2. interdum fertur suspensio ab officio, & à beneficio, vt patet ex cap. 1. de secundi nuptijs, ergo signum est quod suspensio ab officio non inuoluit suspensionem à beneficio: si quoque frustra adderetur, à beneficio. 3. suspensio ab officio communi iudicio non videtur aequivalere suspensioni simpliciter latā: aequivaleret autem si per suspensionem latam simpliciter ab officio, intelligeretur etiam suspensio à beneficio, cum suspensio lata simpliciter non comprehendat aliud, quā suspensionem ab officio, & beneficio. 4. oīa sunt restringenda, non est ergo quod dicamus sub suspensione ab officio comprehendendi suspensionem à beneficio.

Confr. suspensio ab officio in suo conceptu non dicit suspensionem à beneficio, neque eam dicit ex iuri dispositione, cum non habeamus nullum ius, quo statuitur suspensum ab officio, eo ipso suspendi à beneficio, neque etiam talis

tali suspensiō per quandam consequentiam debet afferi.

Dices debere, eo quod beneficium sit propter officium, ergo cui interdictum est officium, eo ipso censetur suspensiō à beneficio.

Resp. 1. Si hoc legitimè inferatur, se qui ex naturā rei talem priuari beneficium, quod nullus concedit; item superiorem non posse suspendere à solo officio quin semper sequatur suspensiō à beneficio, cuius tamen contrarium afferunt varijs dicentes quod quando in suspensiōe ponitur à solo officio, non comprehendatur suspensiō à beneficio. vnde Resp. 2. negando consequentiam, quamvis enim erexit beneficiorum sit propter præstandum officium, nihilominus acquisito semel legiti mē titulo, neque is amittitur eo quod officium præstat, nequeat, neque ex rei naturā amittuntur fructus, vt patet in Canonico, qui pre senio, morbo, vel alio legitimo impedimento officium præstare non potest, qui nihilominus fructus beneficij potest etiam licite retinere; & nisi alter ab Ecclesiā esset constitutum, etiam omittens legere horas canonicas posset fructus suos facere, neque ex rei naturā eos amitteret, patet in beneficiario qui primo semestri omittens etiam culpabiliter legere horas canonicas fructus suos facit, his adde quod suspensiō ab officio tenetur horas canonicas legere, ergo si eas legat, potest fructus beneficij recipere, 2. si choro interfit, potest recipere distributiones, etiam si peccaret seip̄e præsentem exhibendo, quia nihilominus ponit conditionem requisitam vt quis distributiones possit recipere, adde tamen non peccare, dummodo non obeat ea, quae certo ordini clericali annectuntur, v. g. non legat capitula, collectas, Dominus vobistum. quia per suspensionem ab officio non censetur comprehendendi officium quod vocant canonicum, 3. beneficiarius non semper teneat per se officium præstare, sed saepe potest vel totum, vel aliquam eius partem præstare per substitutum, si ergo ita præstet non est quod propter suspensionem ab officio dicamus eum suspensiō à beneficio: v. g. beneficiarius suspensiō ab officio potest curare celebrari sacra quae debet ratione beneficij perfoluere, ergo suspensiō ab officio non necessariō impedit receptionem fructuum beneficij, adde quod licet totum officium omitteret, possit nihilominus sibi aliquam partem prouentuum retinere ratione tituli, vt varijs censem de eo qui omittit legere horas canonicas.

Sextus modus suspensiōis esse potest, quo quis suspenditur à beneficio, per hunc aliquis suspenditur à recipiendis fructibus beneficij etiam distributionis, cum ha sint partes fructuum beneficij, quamvis dentur præsentibus diuino officio, suspenditur etiam ab agendo in iudicio ratione beneficij &c.

Dubitatur autem num eo ipso ita priuuet fructibus, vt ante omnem sententiam eos non faciat suos? affirmant varijs conformiter ad id, quod dicit de excommunicato, non est tamen improbatibile quod si fructus ei non subducantur, possit eos recipere, & retinere, iuxta id quod in simili dictum est quæstione præcedenti dub. 11. & docet Savero suspensiō nro. 7. vnde aliquis suspensiō per ius à beneficio, potest tutā conscientiā recipere fructus beneficij, etiam distributiones, si diuino officio publico interfuerit.

Aduerte etiam quod suspensiō à beneficio debet ali ex fructibus beneficij, si non possit aliqui-

ide sustentari, & non sic in morā petendi abolitionem.

Notandum suspensiō simpliciter à beneficio intelligi suspensiō ab omni eo quod possidet, atque ita si quis per ius, vel sententiam suspendatur sine addito beneficio, nisi constet de contraria intentione iudicis, vel colligatur contrarium ex adiunctis, intelligitur suspensiō ab omnibus beneficij, vbi cumque ea possidet, interdum tamen colligi potest suspendi solū à certo beneficio, vel certæ Ecclesiæ, vt si quis suspendatur propter peccatum contra certam Ecclesiam conimissum, solū suspenditur à beneficij quæ in tali Ecclesiā possidet: similiter si quis suspendatur sub titulo canonici, videtur solū suspensiō à canonico, nisi de contraria iudicis voluntate constet.

Si quis solū suspendatur à certo beneficio, non potest priuari fructibus aliorum beneficiorum, potest etiam alia beneficia recipere. imo quamvis sit simpliciter suspensiō à beneficio, videtur posse aliquod beneficium recipere, quantum est ex parte censura, quia optimè potest consistere, quod aliquis possit acquirere titulum, quamvis deberet priuari fructibus inde prouenientibus, ergo quamvis verum esset, quod ita simpliciter suspensiō à beneficio, priuaret eo ipso fructibus omnium beneficiorum, posset nihilominus quantum est ex parte censura, nouum beneficium recipere.

Potes, an suspensiō à beneficio suspendatur à iure collationis beneficij, confirmationis, electionis, præsentationis sibi proueniente ratione beneficij, à quo est suspensiō? affirmant aliqui eo quod tale ius sit fructus beneficij, indicat Nauarr. cap. 27. Nauarr. num. 160. Toletus cap. 43. cit. sub medium, Henriquez suprà num. 4. alij negant reducentes hac ad officium, ita Suarez disp. 25. sect. 2. num. 14. Suarez. qui retuocat ad iurisdictionem, & disp. 26. sect. 4. num. 5. Auila parte 3. disp. 2. dub. 1. conclus. 4. Auila. verū prior sententia videtur probabilior: quia tale ius est quidam prouentus beneficij, videtur potest Suarez disp. 40. sect. 2. num. 25. & huiusmodi iura solent cedere ijs, quibus cedunt fructus beneficij vacantes. nec obflat quod sint quædam officia, quia id quod est officium, potest simul esse fructus alterius, v. g. beneficij, quemadmodum aliquis actus iurisdictionis potest simul esse actus ordinis, vt absolutione sacramentalis. vnde dico hæc, & huiusmodi subire & rationem officij, & rationem fructus beneficij diversa consideratione, & tam eum, qui suspenditur à beneficio, quam eum, qui suspenditur ab officio, ab his suspendi.

Septimus modus est, quo quis suspenditur ab administratione temporali, & spirituali, huic prohibetur agere in iudicio de iuribus & possessionibus sui beneficij, item ministrare Sacramenta, & iurisdictionem exercere.

Ex his facile patere possunt innumeri alij modi partiales suspensiōnum, potest etiam patere, quā latē pateat suspensiō simpliciter lata, extendit enim se ad ea quæ hic recensuimus, & ad alia quæ ex his facile possunt colligi.

D V B I V M III.

De quibusdam alijs effectibus suspensionis.

26.

EX dictis dub. superiori facilè possunt colligi varijs suspensionis effectus, præter quos alij ex eadem oriuntur. nam 1. qui exercet functionem, à quā est suspensus, per se loquendo, & ex suo genere mortaliter peccat, quamvis interdum propter levitatem materię, vel defectum sufficientis deliberationis possit excusari à mortali. 2. interdum propter exercitium officij incurrit irregularitas, de quā infrā. & quidem, per se loquendo, suspensus nullibi potest exercere actus, à quibus suspensus est, vt potest colligi ex dictis, quia censura viam suam vbiique obtinet.

Petitio 1.

Ceroll.

28.

Petitio 2.
Cap. cum
dilectus.Resolutio
negativa.

Petes 1. an alij teneantur vitare suspensum nominatum denuntiatum? Resp. negatiū, nisi quatenus censemant ei cooperari in eo, à quo est suspensus. quia vi censura nulla alia communicatio cum suspenso interdictur, neque ex rei natura prohibetur. vnde possumus audire Missam illius, qui est suspensus à celebrazione Missæ, modò ei non inserviamus. ab eo tamē, qui suspensus est ab audiendis confessionibus, non possumus absolutionem recipere, & qui tali confiteretur, graui ter peccarer, cooperando eius aucti illico.

Petes 2. an collatio beneficij facta suspenso ab officio sit nulla? communiū affirmatur ex cap. cùm dilectis, de constitutidine, vbi dicitur: *Quianibz constitit electionem ipsam à suspensi & de suspensi etiam celebratam, eam iustitia cassamus exigeat; particularum, cassamus, explicando cassam, & irritam nütiauimus. videri potest glossa. sed nō est improbabile quod nō sit ipso facto irrita, vt in simili diximus de collatione facta irretito minori excommunicatione, sed solum sit irritanda. consentit Suarez disp. 26. sect. 3. num. 8. neque contrarium solidè probatur ex cap. citato, quia Pontifex non solum ponderat, quod electio facta esset de suspensi, sed etiam à suspensi, qui vtique priuati erant iure eligendi. ad de potuſis cassari à Pontifice etiam propter suspensionem electi, quamvis non esset ex eo capite ipso iure irrita. quemadmodum non est irrita ipso iure natura, vt alibi ostendimus de excommunicato minori excommunicatione.*

D V B I V M IV.

De absolutione à suspensione.

29.

Potestas
Episcopi in
absolu-
tione à suspen-
sione.

NO TANDVM suspensionem latam in aliquem per sententiam particularem, saltem ex causa cognitione, non posse tolli ab alio, quam eo qui tulit, vel eius successore, vel superiore &c. iuxta dicta q. 1. dub. 13. Quod si lata sit ab homine per sententiam generalem, quæ se habeat per modum præcepti, nec sit reseruata, verisimile est posse tolli ab eo qui potest absoluere à suspensione non reseruata.

Adverte quando propter aliquid factum præteritum suspenduntur authores, si ij sint occulti, Episcopum posse absoluere iuxta facultatem ei concessam per Tridentinum sicc. 24. cap. 6. de reformatione. vnde si ad idem crimen varij concurrerint, quorum aliqui sint noti, alij ignoti, & feraur suspensi in omnes, quamvis Episcopus non possit absoluere eos, quos constat censuram incur-

tisse, potest tamen alios absoluere qui sunt occulti, idem Episcopus potest absoluere à suspensione iuris etiam reseruata, quando crimen est occultum, iuxta dicta q. 1. dub. 14. quod etiam possunt Abbates habentes Episcopalem iurisdictionem in Pocellis, scilicet idque etiam verum est de suspensione ad tempus positâ.

Potest etiam absoluere à suspensione iuris non reseruata, in variorum sententiâ idem potest parochus, & alius sacerdos valens absoluere à mortalibus, vt diximus dub. 14. cit. quod intelligo, quando late est indefinita, & quando ponitur in pœnam propter peccatum præteritum, ut retineat rationem censuræ. nam ea quæ ad certum tempus est posita, non potest tolli ab inferiore ante tempus elapsum, vnde etiam ij, qui alioquin amplas habent facultates absoluendi à suspensione, non possunt huiusmodi suspensiones ad tempus positas tollere ante adventum temporis, sed is solus, qui tulit vel eius superior, quia præfigendo tempus virtute sibi refutat censuram, quod si ante illud tempus non tollatur, accidente termino per se statim tollitur sine nouâ absolutione. quia id in ipsa censurâ involuitur, & ea est mens ferentis censuram. Id ipsum centent varijs de suspensione posita, ut quæ ad certam conditionem, vt donec parti satisficeris, tolli scilicet censuram per satisfactionem parti exhibitam. videri potest Toletus lib. 1. c. 46.

Quod formam absolutionis, & alia ad debitè absoluendum à suspensione, videri potest dub. vi. timum q. 1.

Hic varijs agunt de depositione, & degradacione, quæ aliquam cum suspensione habet affinitatem, sed huius notitia ministro Sacramentorum vir illo modo est necessaria, ideoq; eam præmittimus. videri potest Suarez di p. 30. & Summis. hanc omisssā non videtur incongruum varias suspensiones in iure positas explicare. itaque

D V B I V M V.

De varijs suspensionibus, quæ contrabundatur in Ordinum suscepione.

PRIMA suspensione est quam contrahit is, qui ordinatur ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopū, qui quoad locum, & dignitatem, nullus enim potest à tali sacros ordines recipere, etiam ex licentiâ proprii Episcopi, & si eos scienter recipiat, suspenditur, vt patet ex cap. 1. de ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatū, & quidem, vt colligitur ex textu, suspensi est Pontifici referuata, est verò suspensi ab ordine ita suscepto, quod si probabilit̄ ignorauerit eum renuntiatis dignitati Episcopali, hanc suspensionem non incurrit, vt patet ex textu, nec similiter eam incurrit, si solum recipiat minores Ordines, quamvis scienter, quia Pontifex censuram solum opponit receptioni sacerdotum Ordinum. videri potest dub. 14. de Sacramento ordinis, vbi etiam eā de re agitur.

Secunda suspensione est quam incurrit is, qui ordinatur ab alieno Episcopo sine licentiâ proprii, iuxta Extrau. cùm ex sacerdotum, Pij 2. quam refert Nauar. cap. 25. nu. 20. & cap. 27. nu. 154. vbi

Notandum hanc suspensionem solum incurrit propter receptionem sacerdotum ordinum, vt patet ex extraagente. 2. requiri præsumptionem, vt ex eadem patet, itaque licet aliquis peccet recipiente sacram ordinem ab alieno, si ramen non faciat

cum

cum præsumptione, non incurrit hanc censuram, videri etiam potest Trid. sess. 23. cap. 8. de reformatione, ex quo patet i. per hanc suspensionem ordinatum solum impediti ab executione ordinarii ab alieno susceptorum. 2. tamdiu durare, quamdiu proprio Ordinario videbitur, unde relaxatio huius suspensionis ita reseruatur proprio Ordinario, ut i. qui habent priuilegium absoluendi à suspensione, non possint eam relaxare.

Hanc suspensionem non incurrit, qui ordinatur ab alieno, quando proprius Episcopus est suspensus propter collationem ordinarii (scilicet eo quod præsumperit alienum ordinare sine licentiâ proprij) & suspensio est manifesta, item quando quis ordinatur ab eo, de cuius est familiâ, seruatis conditionibus requisitis à Trid. sess. cit. cap. 9. de reformatione, videri potest dub. 14. citatum.

Tertia suspensio est, quam incurrit is, qui non coartatus occasione beneficij recepti vel recipiendi sacram ordinem recipit intra annum sede vacante; hic enim suspenditur ad beneplacitum futuri Praelati ab executione ordinarii. ita Trid. sess. 7. cap. 10. de reformatione. hac suspensio videtur esse ab ordine ita suscepto. non incurrit ubi Trid. non est receptum.

Quarta est ea, quam incurrit is, qui præsumit sacros ordines recipere extra tempora, vel ante legitimam ætatem, extrau. *cum ex sacrorum*, cit. videri potest dubium 17. de Sacramento ordinis ubi aliqua annotantur circa suspensionem eius, qui ordinatur ante ætatem. hæc suspensio non est reseruata.

Quinta est, quam incurrit is, qui eodem die plures sacros ordines recipit, cap. literas de temporibus ordinacionum, qua suspensio incurrit ab eo, qui duobus diebus continuato ieiunio duos sacros ordines recipit ut cap. cit. est verò suspensio ab executione posterioris ordinis recepti, est que Papæ reseruata. videri potest dub. 15. de Sacramento ordinis.

Sexta est quam incurrit is, qui per saltum promovetur, is enim non potest in ordine recepto ministrare, antequam inferiorem prætermisum receperit. de qua suspensio videri potest dub. 19. de Sacramento ordinis.

Septima incurrit ab eo, qui sine titulo sacros ordines recipit. de quo videri potest dub. 18. de Sacramento ordinis, ubi etiam agitur de suspensione, quam incurrit is, qui pacificiter cum Episcopo ordinante vel alio praesertente de non petenda sustentatione, qua suspensio reseruata Pontifici, item de eo qui fictum titulum conficit, vel sufficientem, cum non sit sufficiens, huiusmodi suspensiones sunt à functionibus sacrorum ordinum.

Octava suspensio est quam incurrit Regularis clericus, qui excommunicatus propter percussione clericorum ordines suscipit, cap. *cum illorum*, de sententiâ excommunicationis, quod quidem extendunt ad omnem iuritum censuram, sed cum ex alijs iuribus id minus sufficienter colligatur, & c. solum agatur de praesenti casu, talis extensio non videtur admittenda, cum penæ potius sint restrin- genda.

Aduerte ad hoc, vt ea censura incurrit, requiri, vt ordo recipiat scienter in contemptum discipline Ecclesiastice, vt habetur cap. cit. unde qui ignorans excommunicationem præbere huiusmodi impedimentum ordines suscipit, non incurrit censuram, quamvis ignoratiæ esset crassâ, vel etiam

supina, est autē suspensio ab ordine suscepto etiam minore, & ab officio, per quod videntur intelligi actus iurisdictionis, seu à iurisdictione solum: ü enim esset ab officio simpliciter, impetrinenter Pontifer ponere, ab executione suscepti ordinis, cum eo ipso quo suspenderetur ab officio simpliciter, suspenderetur ab omni ordine iuxta notata dub. 2. hæc suspensio non videtur reseruata.

Nona incurrit ab eo qui durante matrimonio Nona suspensio, etiam non consummato præsumit suscipere sacros ordines extra casu à iure concessos. ita extrau-ganti, *antique*, Ioannis 22. de voto.

Notandum ad hanc censuram incurrendam requiri præsumptionem, unde qui solum ex ignorantia, procedit, licet crassâ, vel supinâ, non suspenditur, & soluto matrimonio potest in ordinibus ministrare si nullum aliud intercedat impedimentum, & multò magis, si bona fide processerit: durante tamen matrimonio non potest si præsumperit ordinem suscipere, non potest in eo ministrare, etiam soluto matrimonio, nec potest ad alium ascendere, vel promouere ad officium, vel beneficium Ecclesiasticum, & nisi talis profiteatur in religione approbatâ solus Pontifex potest eum absoluere, vt extrau. cit. si profiteatur, potest diccessanus dispensare, vt ibidem habetur.

Decima incurrit ab ultramontanis qui ordinantur ab Episcopis Italiae contra dispositionem cap. 1. de temporibus ordinationum, in 6. viderur que suspensio simpliciter, estque ita Pontifici reseruata, vt etiam pœnitentiarij Pontificis ab ea non possint absoluere.

Vndeциma incurrit ab eo qui ordinatur etiam à proprio Episcopo in alienâ diocesi absque licentiâ ordinarii loci, can. *Episcopum* 9. q. 2. quod ex pressius habetur in Trid. sess. 6. cap. 5. de reformatione. videri autem esse suspensio ab executione ordinum ita susceptorum, nec est reseruata, per idem Trid. sess. 14. cap. 2. de reformatione suspensio ab executione ordinis suscepti ab Episcopis titularibus, sine licentiâ proprij, quamdiu proprio Praelato vîsum fuerit.

Duodecima incurrit ab eo qui ordinatur ab hæretico, schismatico, deposito, degradato, excommunicato, suspensiō quoad collationem ordinum, interdicto, quia tales non habent vîsum ordinis, & proinde eum dare non possunt. intelligitur autem incurri prædicta suspensio, quando illos tenemur vitare. videri potest dub. 14. de Sacramento ordinis, quod si non sint tolerati, quamvis is, qui ab illis ordinatur hoc ignoret, incurrit simpliciter impedimentum exercendi functiones Ordinis suscepiti, quod tamen potest tollere ordinarius, sicut potest absoluere à censurâ quando illa incurrit.

Similiter suspensio qui suscepit ordines ab eo quem nouit simoniacum, canone *si qui à simoniaca*, 1. q. 1. & cap. per tuas 2. de simonia, si videlicet *à simonia* non sit toleratus, si non nouit simoniacum, non incurrit quidem censuram, incurrit tamen impedimentum propter rationem iam allatam.

Decima tercia incurrit ab eo, qui simoniacè ordinatur, extrau. *cum detestabiles*, inter communites de simonia, videri autem esse ab executione ordinum legitimè susceptorum, vt communiter Doctores, & fauet extrau. citata censura non est reseruata. præter hanc pœnam alias grauissimas incurrit per constitutionem Sixti quinti, anni 1588. quam quoad hoc confirmavit Clemens 8. anno 1596.

45. Notandum quod licet prædictæ cause inuenientur in consecratione aliquius in Episcopum, is tamen suspensionem non incurret, tum quia in canone non sit mentio Episcopi, cùm tamen ad hoc, vt Episcopi censuram suspensionis incurant, debeat illorum mentio fieri, vt supradiximus ex cap. quia periculum, de sententiâ excommunicationis, in 6. tum quia in iure sub ordinatione vel ordine, communiter non solet comprehendere Episcopalis consecratio.

Cap. quia
periculum.

D V B I V M V I.

De suspensionibus, quas incurunt
Episcopi.

46. Primò.

Cap. Eos,
qui.

Trident.

47. Secundò.

Cap. nullus.

Petilio.

Resp.

49.

Tertiò.

50.

Quartò.

51.

Quintò.

Primò Episcopus suspenditur per annum à collatione ordinum, qui scienter, vel affectatā ignorantiā, vel quocunq; alio figura p̄sumit ordinare alienum sine licentiā proprii. ita cap. eos qui, de temporibus ordinationum, in 6. hec suspensiō est tam ab officio, quā beneficio, quam si p̄ficiēt, terra illius subiaceat Ecclesiastico interdicto quādiu usurati in eā commorantur. alij particulares, qui idem p̄ficiant, excommunicantur, vniuersitates seu collegia interdicuntur, cap. cit.

Secundò suspenditur per annum à collatione primæ tonsuræ, qui p̄sumit eam conferre infanti (nisi infans religionem intraret) item illiterato, vel homini aliena diœcesi, absque licentia proprii, vel coniugato nolenti intrare religionem, aut ad sacros ordines promoueri casibus à iure concessis. ita cap. nullus, de temporibus ordinationum. ad hanc censuram incurrandam requiriunt p̄sumptio, vt patet ex textu. unde non sufficit quod confers id faciat ex ignorantia crassâ, vel etiam supinâ. per infantem intelligitur nondum septennis. hec suspensiō incurrit etiam ab eis, qui ex priuilegio primatæ tonsuram conferre possunt.

Terterò Petes vtrum suspensiō huius cap. incurrit propter collationem ordinum: affirmant aliqui, sed cùm canon solum faciat mentionem prima tonsuræ, non est quod p̄ennam extendamus ad alios casus propter aliquam ratiocinationem à simili, vel minori.

Tertiò suspenditur per annum ab exercitio Pontificalium Episcoporum titularis, qui confert ordines vel etiam primam tonsuram aliqui etiam suo familiari, seu domestico absque expresso consensu, aut dimissoris proprii Prælati. ita Trident. sess. 14. cap. 2. de reformatione.

Quarto Episcopus exercens Pontificalia in diœcesi alterius sine expressa licentiā Ordinarij loci suspenditur à Pontificalibus. unde licet Episcopus titularis exercens Pontificalia in loco exempto, vel nullius diœcesis cum licentiā Abbatis non incurrit hanc censuram indefinitely latam, cùm tamen incurrit si illa exerceat in loco subditu Episcopo absque expressa eiusdem licentiā.

Quinto Episcopus suspenditur per annum à confirmatione & consecratione Episcoporum, si in causis pertinentibus ad electionem Episcopo-

rum se intromittat post appellationem ad sedem Apostolicam, q; amuis partes ab eā recedant, nisi facta diligentia constet nullam intercessione præstatem, procedatque ad Episcoporum Confirmationem, & consecrationem.

Sexto suspenditur per annum ab executione officii Episcopus delegatus in causa alienationis rerum Ecclesiasticarum, si vtatur suā potestate in detrimentum Ecclesie per gratiam, timorem, auctoritate, vt Paulus 2. in bullario.

Septimò suspenditur Episcopus à collatione & institutione beneficij, si admittat resignationes beneficiorum contra formam p̄scriptam extrahentes, quanta Pij V. quæ suspensiō extendit ad quousquis collatores, etiam capitula.

Octauo suspenditur Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha locans aut quovis alio titulo concedens domum publicè fœnatori alienigena, & non oriundo de suis terris, vel permittens in iisdem habitare, cap. 1. de usuris, in 6. hec suspensiō est tam ab officio, quā beneficio, quam si p̄ficiēt sustinerit, terra illius subiaceat Ecclesiastico interdicto quādiu usurati in eā commorantur. alij particulares, qui idem p̄ficiant, excommunicantur, vniuersitates seu collegia interdicuntur, cap. cit.

Nonò suspenditur per triennium ab officio Episcopus, vel superior, qui odio, gratiā, amore, vel ob lucrum aut commodum tempore contra iustitiam, & conscientiam suam omiserit procedere in casu hæresis, vel ob dictas causas posuerit alicui impedimentum in officio inquisitionis. habebut Clement. 1. §. Verò, de hereticis, alij inquisitores p̄dicitis modis delinquentes excommunicantur excommunicatione reseruata Pontifici.

Decimò Episcopus suspenditur à Pontificalibus, qui non seruat extrauagantem secundum, de electione, Ioan. 22. quoad perceptionem fructuum primi, & secundi anni, & insuper suspenditur, seu interdictum ab ingressu Ecclesie, Capitulum, vel Vniuersitas interdictum, personæ priuatae ipso facto excommunicantur, vt patet extrah. cit. suspensiō, & interdictum ceſſant, quando integra fit restitutio, vt ibidem patet.

Vndeclimo Episcopus, Abbas, vel alij Prælati recipientes promotionem, vel confirmationem à sede Apostolica, suspenduntur ab administratione fructuum ipsarum Ecclesiarum, seu Monasteriorum, si absque litteris p̄sumant recipere administrationem, & capitula eos recipientia suspenduntur à perceptione suorum beneficiorum, horum posteriorum suspensiō referenda est Pontifici, videri potest extrauag. 1. de electione intercommunes.

Duodecimo Episcopus concubinarius, qui monitus à synodo Provinciali non abstinet, ipso facto suspenditur per Concil. Trident. sess. 25. cap. 14. de reformatione. suspensiō est tam ab officio, quā beneficio non est referenda.

Decimotertiò simoniacè ordinans suspenditur à collatione quorumcumque ordinum & tonsuræ, ab executione muneratione Pontificalium, interdictum ab ingressu Ecclesie, & si sp̄retis his censuris temerè in p̄missis se ingesserit, eo ipso incurrit suspensiōnem à regimine, & administratione Ecclesie, ac perceptione fructuum eiusdem, & quorumcumque suorum beneficiorum, & horum relaxatio summo Pontifici reservatur. patet ex constitutione Sixti V. anno 1588. quoad hoc confirmata per Clementem 8. anno 1596. ordinans recipiens

recipiens promissionem, vel iuramentum quod ordinatus eum non inquietabit, suspenditur per triennium à collatione ordinum, scilicet quorumvis, cap. penultimo de simonia.

60. Varij etiam censem suspensi Episcopum, qui submittit & subiicit laicis bona immobilia Ecclesiæ absque consensu capituli & speciali sedis Apostolicæ licentiâ. cap. hoc consultissimo, de rebus Ecclesiæ non alienandis, in 6. sed cum nomen prelatos, quod ponitur in cap. cit. possit commodè accipi de aliis infra Episcopum, & de cetero non fiat mentio Episcopi, vel Episcopalis dignitatis, aut functionis, quæ necessariò sit Episcopalis, probabilius videtur Episcopum eo decreto non comprehendere iuxta cap. quia periculofam, de sententia excommunicationis in 6.

D V B I V M VII.

De suspensionibus religiosorum.

61. PRÆTER eas, quæ sunt illis communes cum aliis clericis, & eas, quæ etiam interdum incurruunt superiores regulares, quas dubio superiori explicuimus

Primum suspenditur religiosus Apostata ordinem sacrum in apostasia suscipiens. est verò suspensio ab ordine in apostasia suscepto, estque Pontifici refermata, ita cap. ultimo de apostatis, videturque etiam intelligenda de eo, qui indebet transire ad aliam religionem, ita ut teneatur redire ad priorem, quia talis est verò apostata.

Secundò suspenditur ab officio religiosus praesidens monasterio, prioratu, Ecclesiæ, si iura, redditus aut possessiones ad vitam, seu ad certum tempus concedat, nisi necessitas, vel utilitas monasterij &c. id exposcat, accedente conuento conuentus, vel si conuentum non habeat proprij prælati. Clem. 1. de rebus Ecclesiæ non alienandis.

Tertiò Clem. 1. de decimis suspenduntur ab officiis, administrationibus, & beneficiis religiosi præfumentes appropriare & inique usurpare decimas ad felicitatem non spectantes, vel fraudantes Ecclesiæ in casibus dictis Clem. suspenduntur, inquam, nisi requisiuti infra mensum destiterint, idque donec restituunt. qui non habent administrationem vel beneficium, excommunicantur.

Quartò si religiosi requisiuti à Rectoribus Ecclesiarum scienter postposuerint conscientibus conscientiam facere de solvendis decimis, suspenduntur ab officio prædicandi, donec conscientibus conscientiam fecerint (si possint) & si suspensi præsumperint conclonari, ipso facto excommunicantur. Clem. apientes, de pœnis.

Quintò Clem. 1. de privilegiis §. quibus, suspenduntur prælati religiosorum, qui requisiuti neglexerint intra mensum satisfacere in his, quæ occasione quorundam excessuum ibi enumeratorum ad eos peruenient, duratque suspensio usque ad debitam satisfactionem.

Sextò Clem. 1. de statu monachorum §. si quis,

Abbas (Benedictini ordinis) vel Prior non habens

Abbatem, rion vtens vestitu secundum formam

præscriptam prædicta Clem. suspenduntur per annum

ab administratione; si nullam habeant, redduntur

inhabiles per annum ad administrationem & be-

neficium obtainendum. quas pœnas cum propor-

tione incurront ad biennium, si venationi vel au-

cupationi clamosc, vel alijs cum canibus, aut audi-
bus ex proprie interfuerint.

Septimò per cap. non solum, de regularibus, in 6. Septimò.
Prædicatores, & Minores suspenduntur à recep- Cap. Non
tione ad professionem, si aliquem ante elapsum an- solum.
num probationis præsumperint ad eam recipere,
qua suspensio cap. sequenti extenditur ad alios
mendicantes recipentes ad professionem ante an-
num probationis elapsum. ex antecedentibus au-
tem capituli colligi potest non solum suspensi ipsa
Capitula, sed etiam personas singulares, cum pro-
hibeantur sub pena excommunicationis ante an-
num recipere, excommunicationis autem non feratur
in capitulum, sed in personas singulares, vnde qui
præsumperint dare suffragium, effectu secuto non
possunt etiam alibi ad professionem recipere.

Octauò extra, 1. de simonia inter communies
suspenduntur capitula, & conuentus præfumenta
exigere ab iis, quos recipiunt, pastus, prandia, iocu-
lia, pecunias, aut resalias etiam ad vsum Ecclesiæ
sticu. comprehenduntur verò etiam conuentus
fæminarum, & suspensio est Papæ reseruata. per-
sonæ singulares in eo concurrentes excommuni-
cantur excommunicatione Papæ reseruata. vbi ta-
men consuetudine derogatum est canonibus, ita ut
non censeatur committi simonia etiam iuriis huma-
ni, & ea requirantur, ut monasterium non gra-
uetur in vestitione, vel professione religiosi, prædi-
cta censura non incurruunt, quod indicat Lessius
lib. 2. de iustitia cap. 35. dub. 12. num. 90.

D V B I V M VIII.

De quibusdam alijs suspensionibus.

62. LVRES sunt alijs suspensiones, quæ possunt
incurri tam à clericis secularibus, quam à re-
ligiosis.

Primò per cap. hoc consultissimo, de rebus Eccle-
sie non alienandis, in 6. suspenduntur prælati (sci-
licet tam regulares, quam seculares, inferiores
Episcopis) submittentes, ac subiicientes laicis bo-
na immobilia Ecclesiæ absque cōsensu capituli, &
speciali sedis Apostolicæ licentiâ. hæc suspensio
est ab officio, & administratione, scilicet beneficij
in Ecclesia grauata. glossa verò existimat esse ad
triennium, quia particulari, triennio, quæ habetur
in alia parte, a hanc etiam refert. clerici scientes
simile quid factum, negligentes superiori denun-
tiare suspenduntur ad triennium à perceptione
beneficiorum, quæ obtinent in Ecclesia sic grau-
ata, ut habetur cap. cit. vnde patet hanc suspensio-
nem solum recipere clericos Ecclesiæ grauata.

Secundò per cap. quia sepe, de electione, in 6. Secundò.
suspenduntur ab officio, & quibuscumque benefi- Cap. quia
ciis, donec restituuerint ij, qui vacante Ecclesiæ Ca- sepe.
thedrali, Regulari, aut Collegiata bona ab ipsarum
prælatis dimissa, vel tempore vacationis obue-
nientia, quæ in utilitatem prædictarum Ecclesiarum
expendi, vel futuris successoribus deberent refer-
vari, præsumunt occupare, diuidere, furripere, dilap-
pidare, & consumere. quæ suspensio non solum
comprehendit singulare personas, sed etiam Capitula,
Conuentus, Collegia, ut satis patet ex initio
cap. porrò per bona intelliguntur etiam emolu- Clem. statu.
menta omnia, quæ ad prælatos pertinenter deduc-
tis expensis, ut decernitur Clem. statu, de ele-
ctione.

Tertiò per cap. si quorundam, de solutionibus, Cap. si quo-
rundam.

suspenduntur ab administratione spiritualium, & temporalium iij, qui præsumunt pro alienis debitis grauare Ecclesiam sibi commissam, vel sigilla concedunt, quibus Ecclesia grauari possit. suspensio videtur esse ab omni administratione, & non solum in Ecclesiâ grauata, estque indefinita. non est reseruata.

72.

Quarto.

Quarto suspenduntur à facris ordinibus, & dignitatibus qui sponte iuramentum præstant de tenendo schismate, cap. 1. de schismaticis. hac suspensio est indefinita quoad tempus, & dignitates, proinde suspendit ab omnibus dignitatibus, quas aliquis possidet, non tamen ab aliis beneficiis. vt vero aliquis eam incurrit requiritur, vt sporet iuret. vnde qui metu etiam leui id iurat, hanc censuram non incurret. non est reseruata.

73.

Quinto.

Quintò beneficiarij, qui vtuntur vestibus contra formam Clem. 2. de virtute, & honestate clericorum; si habeant beneficia simplicia, nec sint sacerdotes, suspenduntur per sex menses à perceptione fructuum beneficiorum, scilicet omnium; si vero habeant dignitatem, personatum, beneficium cui incumbit cura animarum, vel sine sacerdotes, & quilibet religiosi suspenduntur per annum à perceptione fructuum beneficiorum, qua obtinent. quod intelligitur, si in eo mortaliter peccent. quod multum pendet à consuetudine. addo, nisi etiam quoad pacem contrario vnu isti Clementine sit derogatum, prout saltem respectu secularium variis in locis derogatum videtur. vnuquisque regionis suæ consuetudinem consideret.

74.

Sexto.

Sextò suspenditur per annum ab executione officij iudex ordinarius vel delegatus, qui contra conscientiam, & contra iustitiam aliquid facit in iudicio in grauamen alterius partis per gratiam, vel fordes, vt cap. 1. de sententiâ, & re iudicatâ, in 6. ex quo capitulo patet suspensionem non tantum esse ab officio iudicandi, sed etiam ab officio diuinorum. quia si durante suspensione se ingrat diuinis, sit irregularis, vt ibidem dicitur. Notandum particularè quæ requiruntur, vt hæc suspensio incurrit, scilicet quod sit iudex ordinarius, vel delegatus, quod faciat contra conscientiam, etiam si forte mortaliter peccaret faciens aliquid illicitum ex ignorantia eorum quæ ad officium suum pertinent, vel ex incurria in examinando id quod facit. 3. requiritur, quod faciat contra iustitiam. non incurrit ergo hanc censuram, licet faciat contra conscientiam, v. g. erroneam, si in re ipsâ non sit illa iniustitia. 4. requiritur vt id quod faciat cedat in grauamen partis. 5. vt id fiat in iudicio. 6. vt faciat per gratiam, vel fordes, v. g. clitorum precibus, pretio, gratia &c. corruptus.

75.

Septimo.

Septimò si compromissarius eligat indignum ad Episcopatum, vel superiorum dignitatem, suspenditur per triennium à beneficiis, quæ possidet in Ecclesia, quam offendit. patet ex cap. si compromissarius, de electione, in 6. non comprehenduntur Episcopi delinquentes.

76.

Octauo.

Consimilem suspensionem incurrit is, qui aliquius electionem, postulationem, prouisionem impugnans deficit in probatione eius, quod obicit in personam, vt habetur cap. cit. quæ suspensio triennalis extenditur ad eum qui deficit in probatione in personam in dignitatibus, personatibus, canonis cap. 1. eiusdem tituli.

Octauo clerici eligentes indignum ad Episcopatum, vel inferiora beneficia curam animarum

habentia contra formam cap. cum in cunctis, fulpenduntur per triennium à beneficiis, vt patet ex

§. vltimo cap. cit.

Noñ suspenduntur per triennium ab officiis, & beneficiis iij qui præsumplerint celebrare electionem in beneficiis per abusum potestatis sacerularis cap. quisquis, de electione.

Decimò clerici inferiores Episcopis, qui dum visitant, vel sunt visitantium familiares, præsumunt non seruare constitutum Innocentij 4. cap. Romana, de censibus, in 6. de non recipiendis pro visitatione, aut debitâ procuratione, pecunias, aut aliis munieribus, suspenduntur ab officio, & beneficio, donec duplum restituant Ecclesiis gravatis, vt patet cap. exigui, eodem titulo.

Vndecimò suspenditur ab officio is, qui recipi oblationes ab usurario, vel eum tradit sepulture, donec ad arbitrium Episcopi satisfaciat, cap. quis in omnibus, de usuris, post extrau. ad evitandu. debet intelligi de eo, qui nominatur est condemnatus de usuris, suspensio non est reseruata.

Duodecimò suspenduntur, qui conferunt, vel recipiunt beneficia curia qui pro suis negotiis ad Curiam Romanam proficiuntur, vel in ea officia aliqua exercent, extrau. 3. inter communes, de privilegiis. suspensio est ab officio, & beneficio, non est reseruata.

Decimotertio consertatores, qui de alijs, quæ de manifestis iniuriis, & violentiæ scienter se intromiserint, seu ad alia, que iudicialem indaginem exigunt, suam extenderint potestatem, suspenduntur ab officio per annum. patet cap. vltimo de officio delegati, in 6. suspensio est ab omni officio, ad quam incurrandam requirunt scienter se intromitant, vnde non sufficit, quod id faciant ex ignorantia etiam crassâ, quidquid dicat glossabi, verbo, scienter.

Decimoquarto suspenditur per triennium ab executione ordinum (scilicet omnium) præsentans alium ad ordinem, recipiens ab eodem præmissionem, vel iuramentum, quod super sua præmissione eum non inquietabit, cap. penultimo de simonia.

Decimoquinto qui præsumit excommunicare, suspendere, interdicere, non proferens sententiam in scriptis continentibus causam, item eam non subsignans, cuius exemplar requisitus det rei inter mensem si petat, suspenditur per mensem à diuinis cap. 1. de sententiâ excommunicationis, in 6.

Decimosexto suspenditur omnis sacerdos tam sacerularis, quam regularis, qui sine licentia proprii parochi audet aliquos matrimonio coniungere, vel benedicere, donec ab Ordinario dicti parochi absoluatur. vt patet ex Trident. f. 24. cap. 1. de reformatione matrimonij. hæc suspensio videtur esse ab officio sacerdotali, requiriturque præsumpto ad illam incurrendam.

Hos modos suspensionum sumplimus ex disp. 31. Suarez, præter quos pluris alij à variis pontificiis, & in particulari de clero concubinatio notorio. sed si bene considerentur, non sufficienter colliguntur ex iure, vel non tam continent suspensionem, quam interdictum, vt varijs modis politi à Nauarro cap. 27. num. 154. & sequentibus, item varijs positi ab Henriquez lib. 13. cap. 36. & sequentibus, Toletu lib. 1. cap. 47. & sequentibus, vel continent depositionem.

Notandum vero plerasque suspensiones hoc vltimo dubio relatas posse etiâ à religiosis incur-

ri. in

ri. in his & alijs etiam aduentendum plerumque requiri præsumptionem scientiam, vnde facile patet varios eas non incurtere, licet de cætero peccant.

Denique videndum, an & quatenus canones illas imponentes sint in visu etiam quoad penas, sicut enim vel non sint recepti, vel saltem quoad penam abrogati, contrauenientes censuram non incurant.

QVÆSTIO IV.

De interdicto.

DVBIUM I.

Quid sit interdictum, & quæ eius causa?

 Missis alijs acceptionibus interdicti ad præsens institutum non necessarijs Resp. interdictum esse censuram Ecclesiasticam, per quam prohibentur tam actiud, quam passiuè aliqua Sacra mentia, diuina officia, & sepultura Ecclesiastica, per censuram excluduntur ab interdicto quæcumque excluduntur à ratione censuræ per aliam partem, quæ suspicuntur, excludit suspensio quæ propriè, & per se non impedit receptionem Sacramentorum, auditionem diuinorum, Ecclesiasticam sepulturam, sed vium, & exercitium potestatis Ecclesiasticæ, iuxta dicta superiori quæstione. addit suspencionem solùm ferri posse in personas Ecclesiasticas, interdictum vero etiam in sacerdotes, & in loca, vt infra dicemus. differt etiam ab excommunicatione quod ea non feratur in loca, vel etiam communates, & quamus excommunicatione habeat omnes effectus interdicti, eos tamen sub alia ratione sortitur, vt patet ex dub. 3. q. 1. quia interdictum priuat quibuldam bonis secundum se spectatis, ibi siendo: excommunicatione vero priuat ijsdem, vt sunt bona quedam communia, quibus fideles inter se communicant; ijsdem priuat suspensio, vt sunt vñus potestatis Ecclesiasticæ, quæ ratione interdictum etiam differt à suspensiōne.

Causa efficiens interdicti est omnis habens interfictionem ordinariam vel delegatum in foro contentiouso, non impeditam, de quo q. 1. dub. 4.

Causa materialis, seu ij, qui possunt interdicere, sunt omnes superiorem in spiritualibus agnoscentes, nec solùm singulares persona possunt interdicere, sed etiam communates, & loca, v.g. ciuitas, provincia, Ecclesia, vt in sequentibus. Episcopi ramen, & superiores non interdicuntur, nisi in iure vel sententiæ eorum fiat mentio, vt statuit cap. quæ periculofum de sententiæ excommunicationis in 6.

Causa, propter quam ferri potest interdictum, communis debet esse peccatum mortale, & quidem graue, quia communis interdictum est gratia poena, & proinde causa non potest esse leuis. dico, communis, quia leue aliquod interdictum, v.g. ab ingressu Ecclesiæ per mensam &c. videtur posse ferri pro culpa veniali. immo Henriquez lib. 13. cap. 50. nu. 2. & A uila 5. parte disp. 3. dub. 2. conclus. 2. existimant interdictum personale speciale si amplius interdictum posse ferri pro veniali, quod tamen non videtur ita probabile, cum tale interdictum

respectu personæ, sit gratis poena: & ita tenet Suarez disp. 36. secl. 3. nu. 3:

Aduerte 1. quod licet ad hoc, ut quis astringatur interdicto, non requiratur, vt ipsem peccaverit, speciale tamen interdictum non possit ferri nisi propter peccatum eius, qui interdictum est, vel alicius valde coniuncti, v.g. propter peccatum mariti respectu interdicti uxoris, in alijs non sufficit culpa alicuius priuati, sed requiratur culpa Domini, vel Rectoris Ecclesiæ, vel communis, quia priuati non censentur ita priuatis coniungi, vt grauatis alijs is, qui peccavit, censeatur puniri, nec potest ita grauata communis pro culpâ alicuius priuati, non tamen requiritur ut peccarint singuli, qui gravantur interdicto, videri potest cap. p. sententia, de sententiæ excommunicationis, in 6.

Aduerte 2. interdictum locale non posse ferri pro debito pecuniariorum absque speciali, & expressâ Pontificis licentiâ per litteras patentes apparente, & si quid secundus tentetur, esse irritum, vt patet extrau. pronide, inter communis, de sententiæ excommunicationis, quod non solùm intelligitur de interdicto locali generali, sed etiam potest intelligi de locali particulari, quia textus id omnino paritur. immo Sot. dist. 22. q. 3. art. 1. post. 3. concl. Auila disp. cit. dub. 3. concl. 3. extendit ad interdictum personale generale propter paritatem rationis, quod scilicet inde multa animarum damnatione sequuntur. sed id videtur minus probabile, quia extravagans solùm agit de interdicto locali, & de cætero ex rei naturâ interdictum personale ponit potest propter debitum pecuniariorum, indicat Sa verbo interdictum nū.

8. & tenet Suarez disp. cit. nu. 9.

De formâ, quâ ferri potest interdictum egimus quæst. 1. dub. 11. dub. 12. diximus, num monitio necessariò sit premitenda. videri possunt, quia ibi dicta sunt necessaria, vt iudex licet procedat, quia vero interdictum potest esse locale, & personale, item generale, & speciale, absolutum, & ex parte &c. diligenter consideranda forma, vt sciatur quale interdictum feratur, & an ius contineat interdictum latè sententiæ, an solùm vt feratur à iudice.

DVBIUM II.

De variâ interdicti diuisione.

INTERDICTVM varijs modis diuidi posse constat ex authoribus. 1. diuiditur in locale, personale, mixtum. Locale est, quo interdictum locus, & prohibentur in eo quædam Ecclesiastica exerceri, vt in sequentibus explicabitur, non vero prohibentur personæ, nisi ratione loci, exceptis ijs, qui deruntur causam interdicto, vnde alij possunt alibi exercere diuina.

Personale immediatè afficit personas, & si sit absolutum, personæ interdicta non possunt ullo loco exercere ea quæ per interdictum prohibentur.

Mixtum comprehendit personale, & locale, vt si per eandem sententiæ interdicantur, & locus alius, & persona illius loci independenter ab illo.

Addunt aliqui ambulatorium, per quod interdictum omnis locus, ad quem se persona interdicta contulerit, vt si Petrus ita interdicatur vt etiam interdicatur omnis locus, ad quem se contulerit; sed, vt patet, hoc quartum genus est suo modo mixtum, & proinde non est necesse distinguere à mixto.

Interdictum tam locale, quædam personale diuiditur in

4.

Cap. Si sententia.

Extrav. pronide.

Sot. Auila.

Sa.

Saar.

Diuisione prima.

Locales quid.

Quid.

Mixtum quid.

ambulatorium non distinguatur à mixto.